

LAATSTE AVOND

Velp 26 juni 1990

Nadat mevrouw Willems de broeders bedankt heeft voor alles wat zij ons gebracht hebben in de loop van zovele jaren, spreekt ook Karel v.d. Nagel zijn waardering uit voor de prettige samenwerking die er altijd met de kring Arnhem geweest is. Een kleine 40 jaar heeft hij altijd prettig met ons gewerkt volgens zijn eigen zeggen.

Uitscheiden, ja. Aan de ene kant zeg je dat het prettig werken was, aan de andere kant zeg je: hé ja. Maar ik zit op het ogenblik in de periode dat je ontdekt, dat als je meer tijd hebt, dat je minder tijd over houdt. Dicht bij huis kan ik het nog wel redden, dan halen ze mij op en brengen mij bijtijds weer terug zodat ik mijn katten nog kan voeren.... dus ja, het moet maar. Ik ben nu bezig met Amsterdam langzaam af te voeren, gaat er ook uit. Ik doe het nog een paar keer na de vakantie en dan is het ook afgelopen en dan zo langzaam maar zeker word ik een emeritus medium.

Reactie: Wat klinkt dat mooi, kan je daar een kaartje van laten drukken?

Antwoord: Nou, dat zal ik niet doen, per slot van rekening lopen er zoveel met een bord voor hun kop, dan zou ik er overal kaartjes op moeten leggen, daar ik denk, dat we eigenlijk in die tijd veel meer hebben gedaan dan we ooit weten. Het gekke is dat ik in die jaren steeds weer mensen heb die naar mij toekomen en die zeggen: je hebt mijn leven veranderd, als zij na tien, twaalf jaar weer eens bij mij terug komen. Dan zeg ik dat het mijn schuld niet is, maar dat zij bij die lui boven moeten zijn. Ik zou alleen dit willen zeggen: als jullie dankbaar zijn, nou ik ben het ook geweest, ik heb altijd ontzettend prettig gewerkt. Ik heb dat kleine groepje nog het gezelligst gevonden natuurlijk, maar ook met zaalwerk was het toch altijd ontzettend leuk. Wanneer ik denk aan de Bouriciusstraat bij mevrouw de la Fontaine. Eigenlijk een seancetje met nieuwsgierigen en dan langzaam maar zeker die opbouw. We hebben toch een hele hoop verzet, veel meer dan je denkt. En nou ja, dan hoop ik 100 te worden. Alles wat ik voor de AOW betaald heb wil ik terug hebben. Komt de wethouder me feliciteren en kan ik die ook nog eens pesten. Daarna gaan we naar de andere kant, daar is ook wel weer wat te doen.

Reactie: Misschien kom je dan als gastspreker! Bij wie?

Antwoord: Dat weet ik nog niet, maar als ik als gastspreker kom, heb ik medelijden met mijn gehoor. Ik ben namelijk in mijn jeugd ingeënt voor koepokken en dat hebben ze met een grammfoonnaald gedaan en sindsdien heeft het er stilgestaan.

Reactie: Dat hindert niet, je hebt dan een ander lichaam, het medium dus waarmee je werken kunt.

DE GNOSIS

Zo, goedenavond vrienden.

Ja, zo halverwege heb ik gehoord dat er lovende woorden over ons zijn gesproken, die kunnen we natuurlijk teruggeven. Er zijn er altijd die er iets mee doen wanneer je wat beweert, maar voor vanavond zullen we toch maar gewoon zijn hé. Wij zijn niet alwetend of onfeilbaar, u denkt zelf na. Wat wilt u vragen?

Reactie: Kunt u ons iets vertellen over wat wij hier gnosis noemen? En de Hermetische gedachte daarin en misschien daarbij wat wij daarmee in deze tijd kunnen doen.

Of heeft uzelf een onderwerp voor deze laatste avond waar u iets over zeggen wilt?

Antwoord: Ik denk dat we dat wel kunnen combineren als u geen bezwaar hebt.

Reactie: Graag.

Misschien herhaal ik oude waarheden, maar dat moet dan maar voor een keer. Er is één levende kracht. Wij allen zijn deel van die levenskracht. Het bewustzijn van het ik dat wij opbouwen

begrenst ons in onze contacten met de totaliteit waar we bij horen. Wanneer we dit willen zien als gnosis, dan kunnen we zeggen ja, het geheim is eigenlijk de eeuwigheid. De voortdurende terugkeer, totdat je één wordt met alles. Zoals de slang die het symbool van de tijd ligt en de strijd in de pet heeft, maar als het ware zichzelf opvreet totdat er niets meer over is. En pas dan is hij volledig vervuld.

Het geheim? Van de Abraksas ja, misschien. Maar ook het geheim van de schepping zelf. Wanneer je de Hermetische leer bekijkt dan kom je al heel snel tot de conclusie die geldt: wanneer mijn bewustzijn sterker en geconcentreerder is dan andere delen van dezelfde kracht op kunnen brengen, ben ik Meester. Ik kan scheppen uit de dode materie, ik kan leven nemen en geven, ik ben meester van alle geesten, zoals op het zogenaamde eerste blad van Hermes staat.

Alle krachten en alle waarden zijn gebonden aan het denkbeeld dat zichzelf vergetende, alleen zichzelf manifesteert. En dat is het raadsel waarmee we geconfronteerd worden. Altijd weer is er een situatie waarin we denken ja, we verliezen. Maar we kunnen niet verliezen. Uitkomen uit een situatie, denken we dat we gewonnen hebben, maar we kunnen nooit winnen. We kunnen alleen Zijn. En wanneer dit Zijn onszelf kan ontdoen van al datgene waaraan we ons willen binden of waartegen we ons willen verzetten en wij er één mee kunnen worden, dan staan we ineens veel dichterbij de totale kracht.

En uit die kracht komt dan ook het bewustzijn dat we nodig hebben om het juiste te doen. We zijn misschien de handen en de voeten van een Eeuwige. Een beetje een raar voorbeeld misschien, maar wij zijn het werk dat hij heeft voortgebracht en we zijn de taak die hij erin heeft gelegd, de terugkeer tot de eenheid. En daar waar deze dingen in ons wezen altijd samen werken en samen vloeien, zijn we als mens en vaak ook als geest nog een tijdlang een eigenaardige bundel van strijdigheden.

Maar zijn we wel strijdig met ons zelf of zijn we strijdig met de denkbeelden die ons beheersen? De werkelijkheid kan niet worden gedefinieerd,, ze kan alleen worden beleefd. De werkelijkheid omvat alle dingen, niet slechts onszelf maar al datgene wat wij kennen en al datgene zelfs dat voor ons mogelijk zou zijn. Wij denken dat we voortdurend worstelen om ons evenwicht te behouden, maar we zijn deel van een veel groter evenwicht. Het wordt altijd weer tot stand gebracht. Wij denken misschien dat we meer of minder kracht hebben dan anderen, maar eigenlijk zijn alle krachten altijd in evenwicht. Want daar waar de werkelijke rust ontstaat en de werkelijkheid begint zichzelf waar te maken, daar is evenwicht. Daar is geen ontlading, geen ontspanning en geen verandering meer. Daar is alleen evenwicht.

Het is voor een mens misschien moeilijk zich dat allemaal voor te stellen. Dan zegt men waarschijnlijk ja, waarom zijn jullie met de Orde en later voortdurend bezig geweest om ons van alles bij te brengen. Dat is heel eenvoudig. Door u te leren, leren wij. Want de grenzen die we bij u proberen te verruimen, zijn gelijktijdig de grenzen waarvan we de waardeloosheid beginnen te beseffen in ons eigen bestaan. Het is voor de geest niet zo dat hij zegt: "o, ik zal die mensen even vrij maken", want vrijheid bestaat niet. Er kan ook geen gebondenheid bestaan. Er bestaat alleen werkelijkheid. Maar wij proberen de mensen te bevrijden van een deel van zichzelf. En de waanvoorstellingen, zeker, zijn gevoel van meer- of minderwaardigheid. De mens is het wezen waaruit de geest uiteindelijk weer ontstaat, zoals uit elke rups ooit weer een vlinder geboren wordt.

Wij zijn het product van het gaan door de stoffelijke mensheid. En wanneer u beseft dat u méér bent dan mens. Dat de rups, al knagende aan de bladeren soms kan dromen van het zweven op zilveren vleugels door de lucht, dat is een doel dat het nastreven waard is. Want de dingen op aarde lijken zo belangrijk. Ze zijn dat, maar in zeer beperkte zin. Ze zijn de verschijnselen van de voortdurende verandering die onophoudelijk voortgaat tot de perfectie is bereikt. En dan is verandering onmogelijk geworden.

Ik weet het vanuit mijn eigen leven en van velen anderen ook, of je het wilt of niet, je zoekt ergens ook jezelf. Maar kun je jezelf vinden? Het is als het jagen op een fata morgana. Het is een reeks denkbeelden die je hebt samengesteld, zeggende: dat ben ik. En het zijn een aantal emoties die zeggen: daardoor is dit ik gerechtvaardigd. Maar eigenlijk bestaan die dingen die

we ons voorstellen in het echt. Onze gevoelens zijn deel van het geheel, hoe moet je dat zeggen. Laat ik het heel eenvoudig zeggen, er is een deel van de hersenen dat zou je redelijk kunnen noemen of rationeel en een deel dat je hoofdzakelijk emotioneel zou kunnen noemen. Vloeien die twee samen, dan benader je iets van de werkelijkheid. Omdat de emotie én de rede samen een omschrijving geven die in je eigen wereld bruikbaar is, maar gelijktijdig waarden van andere werelden injecteren in het geheel van je ervaring en je gedrag.

Op het ogenblik dat alleen de gevoelens overheersen, ontstaat het conflict op aarde. Op het ogenblik dat alleen de rede overheerst ontstaat de leegheid, de holheid die de irrationele bouwsels in elkaar doet storten. Het geheim is eenvoudig: in u wordt een groot gedeelte van uw kracht uitgedrukt als gevoelens. Om vorm te krijgen in een wereld die u kunt begrijpen, is de rede nodig voor de vormgeving. Maar nooit als beperking of leidsnoer. De emotie op zichzelf omvat namelijk al uw geestelijke voertuigen en niet alleen maar de stoffelijke. Het is duidelijk: uw werkelijke ik kan daardoor zich beter manifesteren en het maakt een hele boel dingen duidelijk, maar onomschrijfbaar. En dan hebben we de rationalisatie nodig, de reeks woordverklaringen om voor onszelf het innerlijk proces nog een beetje te kunnen omschrijven, en gelijktijdig nog in staat zijn om er iets mee te doen. Goethe schreef al, het zal u ook bekend zijn hé, in de woorden van Mephisto dan. Ze zeggen: "In den beginne was het woord", maar, "In den beginne was de daad". Wat is het verschil tussen woord en daad? Voor een mens onnoemelijk veel. Want voor de totaliteit is de daad de gedachte. En de uiting van de gedachte is het woord, zoals de daad de uiting is van de gedachte. Het is een andere omschrijving voor hetzelfde.

Wie leeft moet natuurlijk aan zichzelf werken, dat weten we allemaal, maar wat heb je eigenlijk nodig. Er zijn mensen die zeggen dat zij mediteren. Maar wat is die meditatie eigenlijk anders dan een poging om te denken met je gevoelens? Dan zou je hele leven een meditatie kunnen zijn omdat die werkelijkheid toch altijd superieur blijft. En sterker is dan al het andere. Er zijn mensen die zeggen dat zij hun grote leiders hebben en dan komen ze aandragen met Jezus, met Mohammed, de Boeddha, de Zenmeesters, noem ze maar op! Heb je die leiders nodig? Misschien dat je een instrument nodig hebt om er mee naar toe te kunnen spelen. Waar blijft jouw melodie? Niet die van het instrument. Misschien wordt de toonsoort er door bepaald, maar verder gaat het eigenlijk niet.

Een leider is iemand die ons helpt om onder woorden te brengen wat we innerlijk ervaren. Een geloof dat in artikelen is vastgelegd, is geen geloof meer, dat is een bijgeloof. Maar geloof dat in jezelf ontstaat, moet in jouw eigen wereld kristalliseren in bepaalde vormen en die vorm kan dan een belevenis zijn. Niet omdat de woorden van de belijdenis de waarheid zijn, maar omdat je een waarheid beleeft die je niet anders kunt verwoorden.

Misschien is het allemaal een beetje duister, maar u kunt trouwens zeggen dat u er genoeg van heeft en nu graag wat anders. Maar denk goed na: je bent dus nooit alleen, je bent altijd deel van het geheel. Je kunt niet scheiden van iets, je blijft altijd verbonden. Wat je gemeenschappelijk hebt is een gezamenlijke omschrijving van een deel van de waarheid. De werkelijkheid heeft eigenlijk nooit bestaan. Alles wat we uitdrukken in termen van goden, van macht en van engelen en aartsengelen of mijnentwege van dewi's en andere lagere goden is niets anders dan onze poging om iets wat we voelen concreet te maken. Maar laten we dan niet proberen om de verpakking te zien als iets belangrijker dan het product. Ik weet dat in uw modern handelsgebruik het helaas voorkomt dat een slecht artikel goed verkocht wordt omdat het mooi verpakt is. En het doet me denken aan bepaalde filosofieën en godsdiensten om eerlijk te zijn. Het gaat erom wat wij zijn, wat in óns leeft.

En wij kunnen vanuit onszelf ontzettend veel doen, maar wij kunnen niet de kosmos veranderen. Als we dat zouden doen zouden we de kosmos vernietigen en onszelf er bij. Althans deze bestaanswaarde. Niet de kracht zelf. Maar wat we wel kunnen doen is ons de kracht in onszelf realiseren. Met die kracht leven zoals ze zich door gevoelens ook in onszelf uit. Nimmer denkende aan een overwinning, nooit vrezende voor een nederlaag. Gewoon zijn. En vanuit dat zijn kunnen wij dan wat wij zijn, delen met al wat er om ons heen bestaat omdat alles deel is van datgeen waarvan ook wij deel zijn. Je kunt niet zeggen de wereld is deel van mij. Je kunt beperkt zeggen: ik ben deel van de wereld.

Maar je kunt eigenlijk alleen zeggen: alles is in, uit en door God. Ook ik en daardoor ben ik deel van al het andere, is al het andere deel van mij in God. Laat mij realiseren hoe dit bestaat en in de praktijk uitdrukken. Ook in mijn eigen bestaan, in mijn eigen gewoonten, denken en in mijn eigen handelen. Ik ben een deel van een geheel, natuurlijk. Ik ben een deel van een baksteen van een muur. Als misschien een stukje metaal van een sieraad. Ik ben een deel van een geheel en ik moet op mijn plaats functioneren opdat het geheel kan bestaan. En het geheel kan zonder mij bestaan omdat het reservedelen heeft. Ik kan nooit zeggen dat de wereld van mij afhankelijk is. Ik kan zeggen mijn bestaan, al wat ik ben, kan zijn, en wat ik word is afhankelijk van het deel-zijn van het geheel.

Geen beslissende factor, een mens of een geest. Daarvoor zijn beide te beperkt, te zeer gebonden aan eigen voorstellingswerelden, te zeer eigenlijk gedompeld in omschrijvingen die zinloos zijn. Omdat ze altijd niet meer omschrijven dan één klein stippeltje verf op het futuristisch geheel dat we de kosmos noemen. Ja, dan ben je natuurlijk niet veel hé. Maar als je er niet zou zijn, zou het geheel niet zo zijn. En alles wat we doen en alles wat we zijn is altijd weer een "ondanks" onszelf. Vervulling van hetgeen wij moeten zijn.

Daarbij zijn de belevingen misschien variabel. Daarbij kunnen we bepaalde feiten misschien een beetje veranderen. Komt voor. En wat wezenlijk onze taak is in het geheel, kunnen we eenvoudig niet wegnemen. Ook wij behoren bij het geheel. En als we dit kunnen aanvaarden dan ontstaat langzaam maar zeker een aanvoer van een groter iets. De aanvoer kun je niet omschrijven. Mensen die gevoelens uit willen drukken zien dat voor de helft niet en voor de andere helft is hij onbegrijpelijk. Maar wat wij zijn, wat wij leven, wat wij doen en wat wij vervullen, is het onvermijdelijk waar maken van wat wij in het geheel betekenen en wat wij zijn. Onderdeel daarvan en uiting tegelijkertijd. Wie dit aanvaardt zal ontdekken dat er harmonische verbanden bestaan. Een harmonisch verband is niet alleen maar iets wat tussen mens en mens maar ook tussen mens en de schepping kan bestaan. Een harmonische band kan zelfs worden uitgedrukt in termen van de astrologie.

Dit kan worden uitgedrukt in de termen van godsdienst. Daar waar de invloeden bestaan, moet ik aan de invloeden gehoorzamen, al wil ik niet. Maar ik mag denken dat ik mijn eigen keuze maak en ik kan altijd weer zoeken het geheel dicht bij mij zelf te voelen, dan de invloed die mij raakte. Blijft mijn betekenis dezelfde, maar mijn gevoel van eenheid maakt mij sterker ten aanzien van het geheel waarin ik op dit moment denk te leven. Is dat voldoende?

Ja, u ziet, ergens zitten we heel dicht bij de gnosis. Ergens zitten we dicht bij de verborgenheden die in Hermes Toth tot uiting zijn gebracht. De besloten Hermetische wetenschappen, wat zijn het eigenlijk anders dan erkenningen die voor de meeste mensen niet aanvaardbaar zijn. Die daarom versluierd en verhuld worden en misschien zelfs tot heiligdom verklaard. Opdat niemand aan de waarheid ten onder zou gaan.

Er was eens een mens, die wou God zien. Voor één kort ogenblik zag hij iets en hij kon het niet omschrijven. Hij was altijd blind. Zo gaat het wanneer wij onvoorbereid met de waarheid worden geconfronteerd. Daarvoor is die beslotenheid noodzakelijk. Daarvoor is de symboliek onvermijdelijk. Want de symbolen, het stenogram van een hogere werkelijkheid betekenen voor ons niet meer dan een verzinking in beelden die wij niet zelf weer kunnen geven. Wanneer je probeert iets uit te leggen gaat het dood. U zegt dat we weten hoe een bloem in elkaar zit, zoveel kroonbladen, zoveel bloemblaadjes, o ja en zó de indeling van het zaadkussen. Je kunt haar deel voor deel uit elkaar halen. Als u klaar bent, leeft de bloem niet meer. Onthoud één ding. De logica is een communicatiemiddel, maar wie de logica wil toepassen om de waarheid te ontleden, ontdekt dat de waarheid in hem sterft en hij zelf met die waarheid ten onder gaat.

De macht van het leven die in iedereen en alles aanwezig is, is een macht die we kunnen leren gebruiken, zeker. Maar op het ogenblik dat we haar gebruiken om onze denkbeelden waar te maken, fopt ze ons. Pas wanneer die krachten van ons uitgaan om een antwoord te vinden in de eeuwige kracht met zijn vele vormen die hij bezielt, om ons heen. Dan leeft de kracht in ons en wordt hij sterker. Maar dan ook werkt de kracht om ons heen. Zeg nooit: ik zál genezen, zegenen, vervloeken. Het is zinloos. Zeg: ik deel mijn waarheid met u en wanneer iemand die waarheid niet kan verdragen dan is hij vervloekt, kan hij ze aanvaarden, dan is hij

gezegd. En wanneer hij de harmonie erin beseft, dan is hij gered. Hetzij je geest bent, hetzij stoffelijk, dan ben je genezen. Denk niet dat je de kosmos naar je hand kunt zetten, denk niet dat je haar kunt veroveren. Maar je kunt er deel van zijn.

Alle werelden en alle sferen die je zult doorlopen en betreden, zijn niets anders dan segmenten van de imaginatie, die in de totaliteit niet bestaan voor al degenen die haar nog niet zouden kunnen beleven. De mens is niet veel meer dan een denkbeeld. Een denkbeeld dat door zijn eigen gevoelens van echtheid zijn eigen waarde voortdurend beproeft. Maar achter het woord, achter het leven, staat de kracht waardoor zij mogelijk zijn. Wees deel van de kracht en al het andere komt vanzelf. Deel de kracht in u met alle anderen en het antwoord van de kracht en niet van het andere zal u bereiken. Wat u hebt gegeven, zult u ontvangen. Maar gelijktijdig gelden die oude woorden: klopt en u zal worden opengedaan. Vraagt en u zal gegeven worden. Maar dan moet u niet vragen aan iets of iemand, maar noodzaak beseffen. Dan moet u niet kloppen om een deur open te krijgen, de poort van inwijding of zo iets. Dan moet u beseffen dat tussen u en de waarheid een grens is. En vragen aan die grens: verdwijn, ik kan je niet aanvaarden.

Dan treedt u binnen in de grote werkelijkheid. Het is misschien een beetje diepzinnig allemaal, een beetje cryptisch ook, maar voor deze laatste avond zou je eigenlijk zo véél willen zeggen dat je probeert de sequoia terug te brengen tot de pit waaruit ze is voortgekomen. Zo zijn de duizenden waarheden van de mensen allemaal terug te brengen tot één punt. Zo is de kern van alle gnosis, kern van alle hermetica. Kern ook van alle magie en wat er bij hoort en van de vele eerlijk beleden en beleefde godsdiensten. Eén en hetzelfde. Uit de chaos is de mens mede ontstaan. Met haar werelden, met haar heelal en kosmos. En uit de chaos groeit ze tot haar vorm en vergaat. Want nieuwe vormen kunnen groeien, maar zelf blijft ze met alle vormen die uit haar groeien verbonden, met de aarde waarop zij groeien. Wij zijn deel van de kracht waaruit alles voortkomt en dat wat van ons voortleeft, waar en hoe dan ook, is weer deel van het nieuwe, hoger besef tot ontstaan. Waardoor de verdeeldheid en de wisselwerking van de chaos uiteindelijk wordt opgeheven. Door de eenheid te erkennen, waarin niets meer zichzelf anders noemen wil dan de werkelijkheid.

Ik heb mijn best gedaan. Misschien vragen? Dan kunt u ze nu stellen.

Vraag: U hebt het woord niet genoemd, maar wat is de eeuwigheid?

Antwoord: De eeuwigheid is de illusie dat tijd nooit ophoudt. Terwijl de werkelijkheid is: het niet bestaan van de tijd. En eeuwigheid is een begrip dat aan tijd gebonden is. U zegt de grenzeloosheid of begrensdheid. Geen van beiden is doeltreffend. Wanneer wij spreken van een eeuwigheid, dan spreken wij vanuit een menselijk denken en bewustzijn. Maar er komt een tijd dat we leren dat verleden en toekomst één geheel zijn. Dat het ons mogelijk is om terug te gaan, zelfs naar de verste voorvaderen van de mens. Of vooruit te gaan tot de laatste dag dat er een mens is op deze aarde. En het is allemaal één beeld, één bestemming. Terwijl bij de eeuwigheid ik alleen die punten realiseer waarop ik mij richt. Eeuwigheid is de gelijktijdigheid van alle dingen. Die echter door de schepselen die zich als Ik zien achtereenvolgens doorlicht worden. Ik heb mijn best weer gedaan, als het niet goed is dan hoor ik het wel.

Vraag: Is het eigenlijk niet een zegen dat we hier op deze wereld met tijd te maken hebben? Ik geloof dat we stapelgek werden als we dat allemaal tegelijk zouden moeten realiseren. Laat staan allemaal tegelijk moeten beleven.

Antwoord: Als u geen besef van tijd zou bezitten, dus van opeenvolging van delen van dezelfde werkelijkheid dan zou u nooit een mens kunnen zijn. Het mens-zijn is dus inherent aan een bepaalde bewustzijnstoestand. En het is de bewustzijnstoestand die het mens-zijn bepaalt en niet het mens-zijn waardoor het bewustzijn bepaald wordt. En als je dan even doordenkt besef je ook dat het niet belangrijk is. Ik bedoel dat zijn vragen waarop je zelf het antwoord wel weet. Zo langzamerhand weten we wel dat het ei er eerst was, maar toch hé Het gaat er niet om wat nu eigenlijk belangrijk is of niet. Het gaat erom dat het bewustzijn zich ontplooit. Het bewustzijn ontplooit zichzelf daar waar men delen van zijn begrensdheid gewaar wordt. Dat is de grote werkelijkheid. Ja, en wanneer we met elkaar spreken op zo'n ogenblik dan leef ik in een andere wereld als u. Maar dan probeer ik wat in mij leeft, eigenlijk het gevoel dus, ook een beetje zó dicht bij uw eigen begripsvermogen te brengen dat ik hoop dat u kunt gevoelen en delen wat ik gevoel. En uit dat gevoel een kracht en een zekerheid kunt

verwerven voor datgene wat u als mens bent en kunt verklaren en denken, totdat u eindelijk beseft dat zolang u geen beeld bent geworden van die totaliteit er voor u wel iets zal zijn dat tot het einde blijft en zal er voor u een wereld zijn, zal er voor mij een tegenstelling zijn. Mijn wezen en mijn werkelijk onbegrensd begripsvermogen om de éénheid van alle dingen waarlijk te beseffen.

En laten we dan heel rustig blij zijn met wat we zijn. Blijft u blij dat u mens op aarde bent, weest u blij wanneer de dagen wat zonniger zijn, weest u blij wanneer de bliksemschichten een hemels vuurwerk geven dat geen enkele vuurwerkmaker kan overtreffen. Wees gewoon blij dat u bestaat. De vreugdige aanvaarding van uw bestaan, ondanks alles, dus niet zeggen ja maar, maar: ik ben blij dat ik besta, ik ben blij dat ik leef. Dan komt u als vanzelf dicht bij de waarheid en dan wordt uw vreugde ondanks alles, het aanvoelen van een waarheid die niet begrensd is, maar die in het begin eerder lijkt op een lijn die je kunt volgen, een spoor dat voor je is gelegd. Totdat je ontdekt dat het smalle spoor een weg wordt en van een weg een oceaan, van een oceaan een hele kosmos, en dan in het tover van de sterren, daarin wordt het een werkelijkheid waarin meer bestaat dan op alle sterren en planeten gelijktijdig.

Reactie: Diepzinnig, ja...

Antwoord: Uw logica is niets anders dan een constatering van voor ú vastliggende verhoudingen, op grond waarvan u een wereldbeeld maakt waarin alles aan dezelfde regels wordt onderworpen. En wij hebben een andere wereld en uw logica is voor ú niet logisch. Maar voor onszelf is het weer een poging om ons uit te drukken in de termen van de wereld waarin gij bestaat. Alleen bij het woord logica(storing)

Ik dacht dat ik u eigenlijk genoeg tot overdenking en overweging heb gegeven. Als u er werkelijk mee bezig wilt blijven dan kunt u het een paar jaar uithouden zonder medium, dus... laten we het hier bij laten. Deze manier van communicatie is uiteindelijk ook maar onbeholpen. Hoe meer u zich één gaat gevoelen met AI, hoe meer delen van AI in u gaan spreken. En u dus als het ware termen geven om een innerlijke beweging toch meer als een structuur van uw eigen leven terug te vinden ook in uw eigen beperking.

Vrienden, mij was het een genoegen en als ik u zo zie zitten dan denk ik: we spreken elkaar vast en zeker nog een keer maar daarvoor hebt u nog wel een kleine verandering te ondergaan. En u, mocht er dood gaan, maar nou ja, dat is net als een feuilleton hé. Doodgaan dat is: dit blad is vol, wordt vervolgd in onze volgende aflevering. Voor ons geen volgende aflevering. Voor ons geen volgende aflevering, maar stop, maar in de geest een oneindig aantal afleveringen totdat de eenheid is beseft.

Vraag: Herkent u ons dan?

Antwoord: Ik denk het niet, want ik ben ook een veranderlijk wezen.

Reactie: Ja, maar herkenning is innerlijk.

Antwoord: Wat u herkent en dat is niet noodzakelijkerwijze mijn persoonlijkheid zoals die nu geprojecteerd is, daar is het beleven dat in mij bestaat en dat ik voor een ogenblik met u heb willen delen. En dat is het enige belangrijke. Ja, ik kan u herkennen als u dat wil en dat is dan het belangrijkste dacht ik.

Vrienden, hoe het ook zij, welke paden u ook gaat, moge de innerlijke waarden altijd voor u de kracht zijn waarin u uw uiterlijke wereld kunt aanvaarden en zo nodig veranderen. Vaart wel!

Einde eerste deel.

VRAGENRUBRIEK

26 juni 1990 tweede deel.

Het tweede gedeelte begint niet erg veelbelovend, namelijk met storing. We zullen er zoveel mogelijk van maken.

Vraag: Hoe kan men zelf bijdragen tot verdere bewustwording?

Antwoord: Ja kijk, dat is voor u moeilijk te verifiëren. Er zijn enkele tekenen die op een bewustwording wijzen. Wanneer iemand zijn kwaal als het ware overwint en dan bedoel ik niet: beter wordt, maar gewoon zich door de kwaal niet helemaal mee laat sleuren, dan is dat een bewijs dat het bewustwordingsproces aan de gang is. Of dat dan toeval is of dat het gewent is, is weer iets anders. Je kunt er nooit zeker van zijn omdat je daarvoor alle vorige incarnaties zou moeten kennen en de samenhang en het is vaak heel moeilijk om daar achter te komen. En een tweede punt waar u op kunt letten is dit: naarmate men rustiger, vrijmoediger en gelaten de kwaal ondergaat, niet dat je niet probeert beter te worden of zo, maar dat je zegt nou ja, het is nu eenmaal zo en ik leef er zo goed mogelijk mee. Dan is dat het bewijs van een zeker bewustzijn en de aanduiding dat het geheel van een verdere bewustwording in een zekere richting bruikbaar is. En in dat laatste geval nemen we dan maar aan dat het Ik bij dit proces zeer sterk betrokken is. Wensen is natuurlijk weer wat anders, en dat kun je nooit zeggen eigenlijk. Het is een aanvaarding van gedeeltelijk onaangename processen om daarvoor innerlijk een grotere vrijheid te vinden, laat ik het zo zeggen.

Reactie: Dank u wel.

Vraag: Maar als je nu ontzettend tegenstribbelt?

Antwoord: Dan zul je of in dit leven of in een volgend leven dezelfde ellende krijgen. Waarom? Nou, dat is heel eenvoudig. Wanneer je het nodig hebt voor je bewustwording en je negatieve de ervaring eigenlijk, dan zit je dus met een hiaat in je bewustwording en dan een volgende keer herhaalt zich iets soortgelijks, nooit identiek natuurlijk, maar vergelijkbaar, de reeks ervaringen en dan zul je daar wel mee klaar moeten komen om er van af te zijn.

Vraag: Kies je dat zelf?

Antwoord: Als je incarneert kies je voor het vinden van een evenwichtigheid van bewustzijn, waardoor je een groter gedeelte van wat u dan onbevoegd noemt kunt beleven. En dat impliceert heel vaak dat je bepaalde dingen moet overwinnen of van bepaalde voorstellingen af moet stappen. En dat zijn dan menselijk gezien onaangename processen, maar onvermijdelijk en daar kies je dan wel voor. Niet binnen een bepaalde vorm maar als een tendens. Voldoende?

Vraag: Dus bij wijze van spreken iemand die zo'n ziekteproces niet mee wil maken en zelfmoord pleegt.

Antwoord: Ja, die kans zit er in. Het ligt eraan wat die zelfmoord inhoudt, want vergeet niet dat ze op het ogenblik de neiging hebben om iemand in leven te houden die normalerwijze al lang gestorven zou zijn. En dat is vaak de verlenging van het leven, op zichzelf vaak de verlenging van een lijdensweg en iemand die dat afkapt pleegt eigenlijk geen zelfmoord, die keert naar de normale conditie terug en daar zit dan geen schuld aan vast. Maar als iemand zegt: o God, nu heb ik die ziekte en ik wil er niet van weten, dan ga ik maar meteen het hoekje om, ja die kan later nog een keer komen kijken hè. Zo ligt dat wel.

Vraag: Maar dat leven heb je toch zelf gekozen?

Antwoord: Nee, je kiest de mogelijkheid. Maar je moet wel onthouden dat het stoffelijke leven een bewustzijnsproces is en dat het onderbreken van dat proces betekent dat een herhaling van dezelfde kost nodig is.

Reactie: Ja, ik vind het wel angstig.

Antwoord: Dat is niet angstig. Wanneer je leeft in de geest en zelden incarneert valt het allemaal een hoop mee. En als je incarneert nou, als je pech hebt leef je 100 jaar.

Reactie: Misschien als je het plezierig hebt, dat we het nog wel leuk vinden.

Antwoord: Ja, 100 jaar lijkt nu een eeuwigheid, vroeger werden de mensen niet ouder dan 40, 50 jaar. Met 50 jaar was je al oud. En in jullie tijd is het toch wel zo dat met 80 à 90, dan begin je toch wel oud te worden, maar 60, dan ben je nog een jong broekje! Zo gaat dat, de wereld verandert. En daarmee dus ook de levensduur en alles, maar daar staat tegenover dat vroeger in een leven van dertig jaar veel meer zat dan nu vaak in een leven van 100! Doodgewoon omdat men vroeger geconfronteerd werd met noodzaken, met feiten met tekorten. Het lijden en alles. Tegenwoordig heeft men als het ware vangmatten onder, je wordt opgevangen als het te erg wordt. Vroeger moest je er zelf doorheen. Ja, in de derde wereld

niet, maar dat is dan ook alles. En de derde wereld, dat zijn uiteindelijk de mensen die neger worden omdat de westelijke wereld te vet wordt. Het zou natuurlijk erg leuk zijn als dat zo nog even blijft bestaan, dan kunnen degenen die té veel geconsumeerd hebben nu weten wat het is om in een minimum maatschappij te leven. Het zou een goede bewustwording kunnen zijn door mijzelf beperkt.

Vraag: Komt het gauw, die minimummaatschappij?

Antwoord: Dat weet ik niet. Kijk, de wereld is op het ogenblik in een toestand van verandering. Dat Aquariustijdperk is in aanloop en het is zo dat de maatschappij en de hele menselijke samenleving gebaseerd is op bepaalde dogma's die niets met de werkelijkheid van doen hebben. Bij voorbeeld het dogma van de groeiende noodzakelijkheid van de economie waarbij de economie dus als productie moet worden gezien, niet als product. Ik denk dat men binnenkort zal moeten overgaan tot een wijze van produceren waarbij men zolang mogelijk aan het materiaal genoeg kan hebben en gebruik kan maken en dus niet meer de wegwerp maatschappij van heden. En vandaar zal ook veel meer aandacht komen voor de niet genormde uitdrukking, laten we zeggen meubelen die gemaakt worden naar de smaak van de koper en niet meer volgens een rendabel productieproces en masse en dat soort dingen.

Reactie: Dan krijg je weer een hoop werkelozen.

Antwoord: Och, de mensen in deze tijd zijn werkeloos omdat het werk dat door hen gedaan moet worden voor hen niet aanvaardbaar is.

Vraag: Kunt u misschien nog eens iets vertellen over Wessac en de resultaten daarvan?

Antwoord: Nou we hebben nog niet veel resultaten binnen maar we zien er dus naar uit dat er qua natuurrampen, dat hebt u intussen wel gemerkt, die speciaal gaan optreden in gebieden waarin de omstelling van denken noodzakelijk is. Daar wil men gebruik van maken door in plaats van tegenstelling steeds meer begrip van roman in aanvankelijkheid van broederschap, of hoe je het noemt, wil stellen. Daarnaast wil men dus af van de systeem maatschappijen, daar zijn ze ook druk mee bezig en het zag er naar uit dat er daar nu door conflicten eigenlijk een versnelde ontwikkeling komt. Het is zo dat de mensen alles geleidelijk willen veranderen en dat kan in veel gevallen niet. Dat betekent dat degenen die de geleidelijkheid voorstaan zullen moeten verdwijnen. Dat zal misschien tegen het einde van het jaar, zeg maar tegen februari, maart, april misschien van het volgend jaar het geval zijn; dan verdwijnen een groot aantal van die gematigde figuren, kopstukken...

Vraag: Is Gorbatsjof niet ook één van die gematigde figuren?

Antwoord: Die kans is tamelijk groot ja, maar u moet één ding niet vergeten: op het ogenblik is Gorbatsjof te vergelijken moet een kotter die manoeuvreert tussen een paar oorlogsschepen.

Vraag: Wordt het nu Jeltsin?

Antwoord: Jeltsin komt zichzelf tegen en dat zal vermoedelijk niet zo lang meer duren. Vermoedelijk nog één of twee jaar. Jeltsin is namelijk iemand die niet zozeer vernieuwer is en dat voorgeeft, maar die macht wenst. Hij zal tot de conclusie moeten komen dat je die macht alleen kunt blijven uitoefenen als je aan alle verwachtingen tegemoet komt. Gezien zijn uitspraken zou hij daartoe niet in staat zijn. Dat betekent dat hij voor de keuze staat of te grijpen naar het geweld van de dictatuur en een opstand te riskeren en gezien het gebied waarin hij zit is die kans groot, of dat hij ongemerkt op de achtergrond moet verdwijnen en daar heeft hij eigenlijk de ruimte niet voor...

Vraag: Hebt u ondertussen al iets van de Wessac vallei gehoord?

Antwoord: Nou, er komen al wat krachten vrij, maar er zit nog al wat wit licht bij en wit licht dat betekent zoals u weet vele en vele ontdekkingen, vooral van fouten die bestaan. En dat houdt in dat er hier en daar nog wel wat schandaal en ellende zal komen. Daarnaast is er het gouden licht, maar niet zo sterk als bijvoorbeeld vorig jaar. En dat houdt in dat het energiepatroon van de mensen enige wijziging ondergaat. Dat is in sommige gevallen wel te wensen. Ik denk dat het wat minder wordt met moord en doodslag. Dan is verder een kleine periode blauw te verwachten en die begint in oktober en loopt praktisch tot de Midwinterwende. In die periode zou er dus een aantal nieuwe ontdekkingen kunnen worden gedaan, maar daarnaast zou er een aantal processen uit onderzoek algemeen bekend kunnen worden. Dus dat zijn nu

de punten die we weten op het ogenblik. En ze willen wat doen aan Frankrijk, waar ook de nodige ellende schijnt te zijn. En ze willen wat doen aan China en ze willen wat doen aan Japan. Maar of ze daar in zullen slagen dat weet ik niet en ik weet ook niet in welke richting die beslissingen uiteindelijk vallen. U moet niet vergeten dat het al een paar maanden is, dus we hebben een algemeen beeld, maar hoeveel werkcommissies, zoveel gedetailleerder beelden je hebt.

Vraag: Zou dat Duitslands samengaan goed aflopen?

Antwoord: Dat ligt eraan wat u goed vindt. Zij zullen goed moeten begrijpen dat de prijs ervan voor de West-Duitsers hoger zal zijn dan ze lief is. Dat staat buiten kijf. Verder moeten ze rekenen met het oplopen van de rentestand. Verder zullen ze er rekening mee moeten houden dat op bepaalde gebieden en dat is zowel de woningmarkt als de bouwmarkt als ook voor bepaalde materialen, schaarste gaat ontstaan. Dat daarbij de eigen industrie weinig baat ervan heeft. Dat ondertussen de E.E.G. zoveel invoermogelijkheden heeft en elders overproductie is. Ik zou zeggen: uiteindelijk wel is het goed voor het geheel daar, maar of ze nou allemaal het zo leuk zullen vinden, die paar jaar dat dat proces duurt, betwijfel ik. Ook Nederland zal te maken krijgen met een hogere rentestand. Daarnaast zal Nederland ook wel enige voordelen hebben omdat veel doorvoer, zowel over land als over zee die uiteindelijk via Nederlandse havens gaat. Ongeacht de maatregelen die men zo nu en dan probeert te treffen op het ogenblik zou er dan plotseling een grote behoefte ontstaan aan allerlei landbouwproducten die Nederland goed en vooral snel kan leveren. Voor Nederland zou dus inderdaad een verbetering van de economie het gevolg kunnen zijn. Een lichte hoor.

Vraag: Israël?

Antwoord: Oooo. Dat is een erfdeel dat in zichzelf verdeeld is. Het vernietigt zichzelf, terwijl de burens glimlachend toezien. U moet één ding niet vergeten: de orthodoxie van Israël is gelijktijdig de ondergang van Israël wanneer ze vergeten dat je rechtvaardig moet zijn tegenover een ieder, niet alleen tegenover de geloofsgenoten. Dat je alle mensen lief moet hebben, zeker een rabbi, en niet alleen maar een bepaald gedeelte. Dat Bijbelse rechten alleen maar kunnen worden uitgeoefend wanneer anderen die rechten aanvaarden. Het denkbeeld van Israël is: we zijn zolang onderdrukt, nu zullen we ons eens laten zien als de heersers. En ik moet zeggen ja.... - misschien neemt u het me kwalijk - ze hebben in Duitsland een hele hoop geleerd en ze brengen het aardig in toepassing.

Vraag: Wat betekent de ander liefhebben? Ik heb daar vaak moeite mee.

Wat betekent dat precies: "de ander liefhebben."

Antwoord: De ander liefhebben betekent eenvoudig: de ander liefhebben zoals hij is en probeer de ander te helpen om beter zichzelf te zijn, zelfs wanneer dat terughouding of offertjes van uw kant zou vergen. Dat is liefhebben.

Vraag: "Gelijk jezelf" is toch nog wat anders.

Antwoord: Dat is de christelijke versie en die is niet in de Thora terug te vinden. In de Thora staat dus, vooral in de overlevering, dat de leermeester allen gelijkelijk lief moet hebben, dus voor allen als een dienaar beschikbaar moet zijn. Niet alleen als gids en leidsman, maar ook bediende en slaaf als het nodig is. En dat is binnen de Diaspora langzaam maar zeker geworden: tot binnen onze misjpoeg, onze gemeenschap. En onze familie, zeg maar. Maar dat staat niet in de Thora. Daar staat dat de Jood verplicht is om goed te zijn tegen allen en dat heeft men ook vergeten, ja! Nou ja goed, laten we eerlijk zijn, de meeste godsdiensten worden door hun verkondigers tot het tegendeel verdraaid.

Vraag: Er is op vorige avonden gezegd dat het verschil tussen mens en alles wat verder leeft, is de mogelijkheid tot synthese. Kunt u ons iets duidelijker uitleggen wat hiermee bedoeld wordt?

Antwoord: De schepselen hebben de neiging ook al tot specialisatie. In het dierenrijk ook al zie je bepaalde jachtgewoonten, markeergewoonten voor het jachtgebied, gedragswijzen die ook in de samenleving met anderen eventueel tot uiting komen, en dat zijn vaststaande regels. De mens daarentegen overziet de mogelijkheden én van eigen brein en gewoonten én die van anderen. En is in staat er een samenvoeging van te maken waardoor hij het gehele gebied kan bestrijken zonder in strijd te komen met de rechten en de gewoonten van andere bewoners.

Synthese wil zeggen dat je kennis op de meest verschillende gebieden kunt samenvoegen en daaruit tot een voor alle gebieden gelijk geldende conclusie kunt konden. Dat is synthese.

Reactie: Dus het is eigenlijk platweg wat we tegenwoordig fusie noemen?

Antwoord: Nee, want wat men tegenwoordig fusie noemt is de samenvoeging waarbij het karakter van de sterkste factor blijft domineren. Terwijl synthese is een erkennen van alle waarden en het vinden van een optimaal samengaan waarbij ieder zijn eigen waarde blijft behouden, maar gelijktijdig kan profiteren van alle waarden die op andere gebieden bestaan en eventueel bruikbaar zijn. Laat ik het zó zeggen: er is een psycholoog. Die heeft het over wat de mensen nodig hebben. Nu is er ergens anders een bouwkundige. Die weet hoe je de beste bouwwerken kunt maken. Maar wanneer hij nu zijn behoefte element hiér, verwerkt in zijn bouwwerk dáár, dan ontstaat daarmee een heel nieuw beeld met nieuwe mogelijkheden voor de bewoners. Dat is nu maar heel simpel gezegd.

Ik moet dit even weghalen, ik wil niet voor snotneus zitten. Ja, dat is dan een druppel die mijn neus doet overlopen.

Dus u moet eigenlijk dit bedenken: er bestaan heel veel regels bij voorbeeld in de mechanica en in de kwantummechanica en in de chemie die in de verschillende gebieden als wet gehanteerd kunnen worden in samenhang met hun eigen proces en hun eigen ontwikkeling. Maar wanneer ze zeggen nee, want dat is chemie dus dat hoort niet bij kwantummechanica en ze zeggen ja dat is kwantummechanica, maar daar kunnen wij zuiver mechanisch niets mee doen, en daar komt een bioloog en die zegt ja, dat is allemaal mooi technisch en bepaalde dingen komen ook wel in het lichaam voor, maar dat is helemaal anders. Dan leer je van elkaar. De mens heeft het vermogen de meest verschillende gegevens samen te voegen en daardoor te komen tot een denk- of handelwijze die vanuit het geheel van de waarde juist is en niet alleen maar op grond van enkele feiten of stellingen. Ik dacht dat het duidelijk was.

Vraag: We hebben op het ogenblik zoveel last van voetbalfans. Is dat een surrogaat voor de oorlog?

Antwoord: Dat is de neiging om zich te laten gelden die voor alle enigszins infantiele mensen van groot belang is, en de maatschappij laat er heel weinig ruimte voor over. Een oplossing zou het zijn, wanneer dat voorkomt, sluit de boel helemaal af tot ze elkaar het ziekenhuis hebben ingeslagen. Verpleeg ze daarna, maar reken wel de kosten. Als hun ouders de kosten ook niet kunnen betalen, dan maar door hun arbeid tot het wel betaald is. Laten we zeggen bijvoorbeeld voor het straatvegen, daar heb je helemaal geen beroepsmensen voor nodig. Bovendien, degenen die dat op het ogenblik moeten doen zijn over het algemeen geen Nederlanders. Begin dus eerst met alle dienstverlenende baantjes waar tekort is aan mensen om die te vullen; het zijn net die mensen die dan in baldadigheid kosten hebben gemaakt en er niet voor op kunnen draaien.

Vraag: En wat moet je dan met die buitenlanders gaan doen?

Antwoord: Nou in de eerste plaats rem je af, in de tweede plaats bepaal je de kinderbijslag maximaal tot het tweede kind en niet verder, in de derde plaats reken je opvoedingskosten aan de ouders, zodra ze over meer dan een minimum inkomen beschikken, en in de vierde plaats eisen van hen, dat ze binnen een bepaalde tijd, zeg negen maanden, voldoende Nederlanders kunnen spreken en voldoende met Nederlandse gebruiken op de hoogte zijn om zich te kunnen aanpassen in de plaatselijke cultuur. En zeg niet dat ze het recht hebben op hun eigen cultuur. Dat hebben ze, maar alleen in hun eigen omgeving of in hun eigen land.

Vraag: En hoe moet je dat nu voor elkaar krijgen, want dan ben je meteen weer fascist als je zo doet.

Antwoord: Natuurlijk ben je dat! Kijk de wereld is vergeven van shop sisters die met het huilen over anders onrecht hun eigen inkomen vergroten. En laten we wel wezen, als je Nederlander bent dan moet je weten dat zaken, zaken zijn. En als je dan de zaken goed gedaan hebt dan kun je altijd nog weldadigheid beoefenen, maar je moet weldadigheid niet scheppen als een recht voor iedereen zonder gelijktijdig over de mogelijkheden en over de middelen te beschikken om die weldadigheid op zijn juist uit te oefenen. Ze zijn hier bezig, ze zijn nu eenmaal begonnen en ze kunnen de zaak niet terugdraaien, maar ze kunnen het veranderen. Ze kunnen bijvoorbeeld stellen: iemand die in Nederland meer dan drie jaar wenst te

verblijven, zou het Nederlandschap op zich moeten nemen, met alle rechten en plichten daarvan. Dat lijkt mij juist.

Vraag: Er wordt nooit over plichten gepraat, alleen over rechten.

Antwoord: Dan moet daar eens wat meer over gepraat worden want laten we wel wezen, als ik kijk in jullie maatschappij dan hebben ze het zo geregeld dat de arbeiders niet eens weten wat ze aan belasting betalen! Ik zou zeggen laat ze het zelf betalen en trek het er niet af. Geen loonbelasting, wel inkomstenbelasting. Dan is er wel wat meer werk natuurlijk op financiën, dat is waar, maar als ze dan die extra besprekingen afschaffen dan hebben ze er mensen genoeg voor. Begrijp je wat ik bedoel? Maar op het ogenblik is Nederland zo dat er vergaderd wordt op hoog niveau over dingen die nooit waar worden gemaakt, terwijl men op een lager niveau de lasten draagt van de voorbereidingen van deze niet uit te voeren plannen plus nog een keer de handhaving van der staten verkeerde regeling. Dat is gewoon onlogisch.

Dan zeggen ze dat er dan meer werkelozen komen, nou goed, dan komen er meer werkelozen bij en dan nemen ze maar een minimum inkomen, ook als ze hoog ambtenaar zijn geweest, ook dan. Werkeloos best, u valt terug op het bestaansminimum. De rest kunt u bijvoegen van uw eigen gelden die u verkregen hebt, zelfs omkoopgeld nietwaar. Zodra u een betrekking aanneemt, al is het maar commissaris van een firma, komt u niet meer in aanmerking voor die bijdrage. Het klinkt allemaal een beetje wreed dat weet ik wel. Er zijn nu wat hoofdamt-naren op wachtgeld die gelijktijdig een betaalde commissarispost bij drie of vier firma's bekleden. Daarnaast nog, hebben zij enkele voor de eer uitgeoefende ambten in verenigen of instellingen. Die mensen werken even hard als vroeger, alleen hebben ze nu niet de kans om plannen te maken die niet uitgevoerd worden. Natuurlijk jammer, en daar hebben ze dan dat wachtgeld voor nodig, want ze zitten gewoon te wachten tot iedereen inziet dat zij gelijk hadden. Dat gebeurt nooit.

Vraag over anarchie in verband met vorige uitspraken van de Orde.

Antwoord: De enige fout die men op het ogenblik maakt is, dat men anarchie ziet als verzet tegen het bestaande systeem zonder meer. Ware anarchie wil zeggen dat iedereen het recht heeft om zijn eigen leven te gaan, maar ook de plicht heeft om zichzelf te verdedigen en het recht bezit om wapens te dragen met alle risico's die daaraan verbonden zijn.

Reactie: Dan zou het helemaal mooi worden als iedereen wapens mocht dragen!

Antwoord: Nou dat wordt een tijdje mooi en daarna worden ze allemaal ontzettend voorzichtig, zij die het overleefd hebben, natuurlijk. Nou ja, als je toch zit met overbevolking! Het is ook niet prettig als ze zo ineens met hele kluiten tegelijk binnen komen.

Reactie: Opmerking over Ierland.

Antwoord: Nou, dat valt nogal mee. Wat hebben we daar binnen gekregen... dertigduizend. De aarde heeft een eigen uitstralingsveld, dat is niet alleen maar een magnetisch veld. Het is ook een etherisch veld. Nu komen er mensen die voortdurend bezig zijn om als het ware vernietigend te denken naar anderen toe. Daar bouwt zich dus een storing op. Die storing wordt steeds ernstiger en op een gegeven ogenblik probeert de aarde die te herstellen door zijn eigen structuur te veranderen. En dat gebeurt dan meestal op de breuklijn van schotsen en in andere gevallen door vulkanische verschijnselen. Hierdoor ontstaat dus een verandering. Dat deze verandering voor de mensen een verandering betekent, och daar denkt die aarde eigenlijk niet bij na, het is net als een antivlo die krabt en als daar dan vlooien bij sterven, nou ja goed, dan moeten ze maar niet bijten. En zo denkt de aarde over de mensen na. Ze beseft ze wel als ding van de aarde in die uitstraling, maar niet als wezens die intens kunnen lijden en al die dingen meer. Dat gaat veel te vlug.

Vraag: Dat is dus nu allemaal gebeurd, vreselijke dingen, maar helpt het?

Antwoord: Voor de aarde wel, het is een verbetering van haar evenwicht. En voor de mensen betekent het dat zij er even met hun neus op worden gedrukt dat ze niet onkwetsbaar en onafhankelijk zijn ook al denken ze dat zij gelijk hebben en dat God achter hen staat.

Vraag: Hoe loopt het met die Rushdie af?

Antwoord: Laten we eerlijk zijn: die moordopdracht is ook niet helemaal au sérieux te nemen, alleen als hij daar in een land binnenkomt ja, dan verliest hij zijn kop. Hij is dus eigenlijk

verbannen, maar dat kon men dus alleen doen door het vellen van een vonnis dat rechtsgeldig is alleen binnen het gebied van Iran. En dan zeggen ze dat het geldt voor de hele Islam, maar dat is eigenlijk niet waar.

Vraag: Maar is de uitstraling van de westerse landen, Nederland, Duitsland, is die zoveel beter dan daar in het oosten?

Antwoord: Op het ogenblik wel, maar dat verandert ook wel weer. En dan komt er hier wel weer wat. U moet niet denken dat u het allemaal gehad hebt. Nederland is een heel mooi land, als de wereld vergaat, dan heb je nog 30 jaar de tijd in Nederland. Ik bedoel maar, dan is er een tragere reactie, en dat komt, omdat Nederland vreemd genoeg erg met het water en een amorf bestaan verwant is. Iets over de watersnoodramp hier (niet goed verstaanbaar) en die komt nog wel eens een keer maar niet in hetzelfde deel van het land. En dat is ook heel begrijpelijk, want wanneer iemand zo rechtlijnig van zichzelf overtuigd is dat hij komt tot het verwerpen van anderen, dan schep je storingen, en als je dat dan 10, 20 jaar lang vol zou houden, dan krijg je ook inderdaad daardoor een correctie op die storing. Die kan alleen zó geschieden dat de factor tijdelijk of voorgoed wordt uitgeschakeld en als er dan geen fout of een breuklijn is. dan is er alleen de mogelijkheid van een overstroming, of stormwind of iets anders. Of een tyfoon of zo, iets wat je maar bedenken kunt.

Vraag: Maar het heeft wel iets met de natuur te maken?

Antwoord: Over het algemeen is het de natuur, omdat de natuur een steeds veranderend evenwicht is in feite, waarin de aarde haar eigen beleven en persoonlijkheid kan uitdrukken, plus haar relatie tot zon en andere planeten.

Reactie: Maar de dogma's zijn toch in Nederland niet meer zo sterk?

Antwoord: Het is in het geloof aan het verminderen, maar gelijktijdig in de politiek aan het toenemen.

Reactie: Ja, maar dat is toch eigenlijk maar een kleine groep.

Antwoord: Dat is geen kleine groep mensen. Als we kijken hoeveel Nederlanders in feite met een opgestoken vingertje reageren, wanneer er bij voorbeeld iets gebeurt in China, of in Argentinië, of in Z. Afrika, en hoe ze daar warm voor lopen! Ja, ik denk dus dat Nederland een geliefde incarnatieplaats is voor geestelijk mislukte schoolmeesters. U moet mij niet kwalijk nemen, het is niet hatelijk bedoeld.

Reactie: Behalve wij natuurlijk.

Antwoord: In de eerste plaats, tenzij u zichzelf betrokken voelt en dan hoeft u het nog tegen niemand te zeggen.

Reactie: Ik voel mijzelf daar wel bij betrokken in zekeren zin. Wat maak je je druk over een land wat zo ver weg is en als je het hoort van mensen die daar geweest zijn, die zeggen dat zij er niets van begrijpen dat het allemaal zo is.

Antwoord: Je weet het nooit. Een krant en alle telecommunicatiemogelijkheden bestaan eigenlijk krachtens hun vermogen tot werkelijkheidsvervalsing.

Reactie: Dus je moet je eigenlijk van al die dingen zo min mogelijk aantrekken.

Antwoord: Het is niet zo, je moet je er niet druk over maken. Als je hoort van een aardbeving en je denkt, ik heb nog een paar dekens en wat geld en ik wil dat er voor geven, best. Maar hou je er verder niet mee bezig, kijk naar je eigen omgeving.

Reactie: Maar u hebt ook gezegd dat geld geven toch niet op de goede plaats terecht komt.

Antwoord: Ja goed, u geeft dat geld dus niet aan die anderen, die krijgen er toch weinig van. U doet dat dus om uw eigen betrokkenheid of emotie uit te drukken. Dat is aanvaardbaar, dat u mee voelt met die mensen, dat u probeert een daad te stellen opdat er iets, al is het nog zo weinig, aan die toestand verandert. Maar knoop daar geen verplichting of verwachting van anderen aan vast. Ga gewoon verder en let op uw eigen omgeving. Want daar kunt u direct invloed op uit oefenen. De Shell mag niet werken in Zuid-Afrika. Dat moet die Shell weten en u bent niet verplicht om Shell producten te gebruiken. Als u dat niet doet, dan kunnen ze afwegen wat voor u belangrijker is.

Vraag: Is het zo verkeerd dat de Shell daar nog is?

Antwoord: Helemaal niet. Laten we eerlijk zijn. De wereld wordt niet geregeerd door volkeren of door politici of generaals, maar door de internationals. Die maken de orde uit. En als je probeert die internationals pootje te lichten nou ja, dan gaat Shell hier failliet. Dan komt er een andere firma en hoe heet die dan? Schelpie misschien, echt Nederlands. Bij hen is het de goedkoopste arbeidskracht en de grootste winstmogelijkheden.

Vraag: Over energie. Is overschakeling op andere bronnen mogelijk?

Antwoord: Die mogelijkheid bestaat reeds, maar zou zo'n grote schade veroorzaken, nu praat ik nog niet over werkeloosheid, bij alle verwerkers van olieproducten, chemische industrieën en dergelijke, want dat omvat heel veel tot de verwateringsindustrie toe en dan zouden dus hele machtige firma's opeens zonder iets zitten. Daarom mag het niet. Maar je zou op het ogenblik de Sahara kunnen gebruiken om voldoende elektrische energie voor heel Zuid-Europa op te wekken.

Vraag: Hoe dan?

Antwoord: Fotosynthetisch. Gewoon met fotosynthese. En dat ze dat niet doen, ja, dan zeggen ze, dat kunnen we toch niet doen, want die Arabieren die zitten daar ook niet voor de lol. Die zouden dan een baantje kunnen krijgen om te zorgen dat de zaak regelmatig wordt schoongemaakt. Maar dan moeten ze ook weer leidingen leggen die heel wat meer kosten voor kortere afstanden en soms door gebieden waarvan je zou zeggen dat het levensgevaarlijk zou zijn als ze het doen.

Ze hebben daar in het milieu gasleidingen en persleidingen aangebracht, die, als er ook maar één ongeluk ontstaat waarschijnlijk een groot toendra- en berkenwoud gebied zou wegvagen en waarschijnlijk de visvangst in het noordelijk deel van de Grote Oceaan onmogelijk zou maken.

Reactie: De ODV heeft toch gezegd dat 1992 een crisisjaar zou worden?

Antwoord: Nee, 1989 is een hoofdcrisisjaar. 1992 is het jaar van grote verandering. Dat hebben we gezegd. Maar ze leggen het rustig aan want daar zit winst in. En dat u niet meer bang hoeft te zijn voor wereldoorlogen. Ook niet in het Midden-Oosten. Dat kunnen wel plaatselijke conflicten zijn, maar die zullen niet tot wereldoorlogen leiden. En gelijktijdig ontstaan er veel grotere noodzaken tot samenwerking en daarmee meer onderling begrip en zo komen we langzaam maar zeker in de richting waarin mensen niet meer gaan werken om meer invloed of macht te hebben of te houden, maar dat ze gaan werken om elkaar een beter leven mogelijk te maken. En dat is dan een veranderingsproces, dat gestalte krijgt omstreeks 1996, 1998, misschien. Dan duurt het ongeveer 120 tot 170 jaar, ik weet het niet precies uit mijn hoofd, voordat dit gestalte heeft gekregen en dan blijkt dat de wereld uiteenvalt in een aantal continentale blokken en dat deze blokken zelfverzorgend worden. Maar de uitwisseling van ideeën tussen die blokken worden steeds belangrijker en dan ontstaat langzaam maar zeker iets wat op een verenigde aarde kan lijken. Dat is Aquarius.

Vraag: Is het verantwoord om kinderen te krijgen?

Antwoord: Nou, dat vind ik een beetje overdreven. Je moet het eenvoudig zo zien: als je zegt dat jouw kinderen het beter moeten hebben dan jezelf, dan wordt het voor jouw kinderen een kwestie van: wees een beetje voorzichtig. Maar als je zegt dat het voortbrengen van nageslacht een deel is van het menselijk levensproces, dan moet je niet zeggen: ik laat dat na. Die kindskinderen zullen dan problemen moeten overwinnen waar u nog geen flauwe schemer van een gedachte van hebt. En ze zullen waarschijnlijk leven op een wijze die u zich op het ogenblik niet als gelukbrengend voor kunt stellen. Maar die voor hen zelf wel weer een geluk zijn. Je kunt namelijk onder veel verschillende levenscondities gelukkig zijn. En menselijk geluk is belangrijker dan menselijke welvaart. En ik denk dat het menselijk geluk mogelijk blijft, ook in de komende eeuwen. Maar datgene wat u ziet als welvaart en een goed geordende maatschappij, dat verdwijnt. Maak u echter geen zorg daarover. Per slot van rekening loopt u nu toch ook niet met een jurk van 10 jaar geleden?

Reactie: Nou, ik wel hoor.

Antwoord: Een enkele keer misschien, maar toch niet bij voorkeur. Je zoekt datgene wat bij je past en waarmee je voor de dag kunt komen. Dat zijn de bewijzen en die veranderen regelmatig en daar pas je je automatisch bij aan. En dat wil zeggen, dat u op het ogenblik dingen draagt waar u misschien 40 jaar geleden met een scheel oog naar hebt gekeken. En als u zich dát realiseert dan zegt u: ja goed, dat is nou met één ding, maar dat gebeurt met alle dingen zo.

HET SCHONE WOORD

Het wordt tijd om te sluiten, drie woorden graag.

Reactie: Vriendschap - Vertrouwen – ODV.

Vertrouwen kun je slechts in jezelf koesteren, de ODV leert je echter dat er vriendschap bestaat die zo alomvattend is, dat vertrouwen op den duur gerechtvaardigd is.

VRIENDSCHAP

Niet elkaar beheren of begeren, maar aanvaarden en ieder in zijn eigen waarde erkennen en samengaan, en zo de vreugde van het bestaan tezamen beleven, in een ontvangen en een geven dat wederkerig is en toch de mens niet brengt tot stellen van een regel, maar slechts de grens van eigen Zijn en Ik aanvaarden, dat zich ziet weerspiegeld in waarden, die in een ander voortbestaan.

De ODV heeft in alle tijden van het bestaan van deze groep gezocht naar nieuwe werkelijkheid, die als de vriendschap is. Waarin een ieder zelf beslist en ieder zelf zich voelt gelijk, maar toch beseft: ik ben geliefd aanvaard, ik ben in anders ogen heel veel waard, en wil dus mijn vertrouwen geven, opdat men mij vertrouwt.

(Storing)

Zichzelf plots zien als sterk verweven met andere machten en andere krachten, vervlochten met totaliteit en zo reeds levend eeuwigheid in de beperktheid van eigen zijn, van eigen onbegrepen streven.

Laat ons erkennen alle kracht die in en rondom steeds bestaat, is dat wat voor ons beleven is en ons beleven laat. Het is de ene werkelijkheid waaruit wij de taferelen schetsen die wij noemen wereld en bestaan, eigen zijn en toekomst, waan. Toch is Al uiteindelijk neergeschreven.

Eén waarde blijft slechts: het bestaan, besef van het leven. Het is het leven in u dat oneindig voortbestaat. Omdat het één is met het Al en in het Al ook ondergaat en in zichzelf beseft en uit zichzelf voort kan gaan, totdat het één met Al beseft. Het heeft geen zin de eigen waan van ik-zijn nog te continueren.

Eindelijk zal ik nu gaan leren wat het is om al te zijn met Al. Uit het Al mijn eigen zijn in Al weerspiegeld, ook te weten het ik dat ik al heb vergeten. Het is dan een schrift, voor anderen die nog gevangen zijn in schaduwen en waan.

Dit is de zin van leven, van het streven ook van de Orde, van vele mensen, dit is de zin van het bestaan. De illusie maken tot ontwaken waarin de werkelijkheid gaat spreken, opdat de grens van ik-verwaandheid brekend ondergaat. En eindelijk de mens de zin van het Zijn als deel van Al verstaat.

We doen hier wat we kunnen, daarop kunt u vertrouwen. Wij trachten met u saam de grenzen steeds te slechten en dat begrip te bouwen waardoor het AI kan samengaan.

Nou, daar heb ik dan een mooie slotthese bij gegeven geloof ik en ik kan er nog aan toevoegen van mijzelf: je bent nooit verlaten, nooit alleen wanneer je in het ik verstaat, hoe rond je alles medeleeft, dat met je samengaat.

We moeten afscheid nemen en waarschijnlijk voor een aanzienlijke tijd. Het is ons een genoegen geweest met u te komen praten, en van sommige van u, weer wat geleerd, misschien enkele van u ook een richting gegeven.

Blijf jezelf totdat u beseft, dat jezelf zijn alleen maar is uitdrukking geven aan iets dat meer is.

Goedenavond.